

- a hozzáadottérték-adóról szóló törvény 72. cikke (1) bekezdésének (2010. január 1-je óta hatályos) későbbi módosítására, amely szerint az adólevonási jog abban az adómegállapítási időszakban gyakorolható, amelyben e jog keletkezett, vagy az ezt követő tizenkét adómegállapítási időszak valamelyikében?
2. Úgy kell-e értelmezni az adósemlegesség elvét mint a közös hozzáadottértékadó-rendszer létrehozásában és működésében jelentős szerepet játszó alapvető elvet, hogy az a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél tekintetében fennálló konkrét körülmények között lehetővé teszi az olyan adóellenőrzési gyakorlatot, mint amely az alapügyben szerepel, és amely alapján jelentőséget tulajdonítanak a HÉA késedelmes elszámolásának, és azzal összefüggésben szankcióként kamatfizetési kötelezettséget állapítanak meg, valamint ezenkívül az adólevonási jog megtagadásában megnyilvánuló szankciót alkalmaznak, figyelemmel arra, hogy az ügyletet nem titkolták el, a könyvelés tartalmazza az arra vonatkozó adatokat, az adóhatóság rendelkezik a szükséges információkkal, nem áll fenn visszaélés esete, és a költségvetést nem érte kár?
- (<sup>1</sup>) HL L 347., 1. o.
- A Varnenski administrativen sad (Bulgária) által 2011. június 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bonik EOOD kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Varna**
- (C-285/11. sz. ügy)**
- (2011/C 238/13)
- Az eljárás nyelve: bolgár*
- A kérdést előterjesztő bíróság**
- Varnenski administrativen sad
- Az alapeljárás felei**
- Felperes: Bonik EOOD
- Alperes: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Varna
- Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**
1. Levezethető-e értelmezés útján a 2006/112 irányelv (<sup>1</sup>) 178. cikkének a) és b) pontjából, valamint 14., 62., 63., 167. és 168. cikkéből a „tényleges értékesítés hiányának” fogalma, és ha igen, meghatározása szempontjából megegyezik-e a „tényleges értékesítés hiányának” fogalma az „adócsalás” fogalmával, vagy azt e fogalom magában foglalja-e? Mit ölel fel az irányelv értelmében az „adócsalás” fogalma?
2. Megkívánja-e az irányelv az „adócsalás” fogalmának meghatározása, valamint a 178. cikk b) pontjával összefüggésben értelmezett (26) és (59) preambulumbekkezdés fényében, hogy az alaki követelményeket kifejezetten jogalkotás útján a tagállam legfelsőbb szintű jogalkotó szervének aktusa állapítsa meg, vagy az lehetőséget biztosít arra, hogy ezen alaki követelményeket ne jogalkotás útján állapítsák meg, hanem azok közigazgatási (adóellenőrzési), valamint ítélkezési gyakorlatot képezzenek? Bevezethetők-e alaki követelmények a közigazgatási hatóságok jogalkotási aktusai és/vagy közigazgatási utasítások útján?
3. Abban az esetben, ha annak fogalma eltér az „adócsalás” fogalmától, és azt e fogalom nem foglalja magában, a „tényleges értékesítés hiánya” olyan, az irányelv 178. cikkének b) pontja szerinti alaki követelményt vagy annak (59) preambulumbekkezdése szerinti intézkedést képez-e, amelynek bevezetése az adólevonási jog megtagadását eredményezi, és megkérdőjelezi a HÉA semlegességét, a közös hozzáadottértékadó-rendszernek a vonatkozó közösségi jog által bevezetett egyik lényeges elvét?
4. Előírható-e az adóalanyok számára olyan alaki követelmények, amelyek szerint igazolniuk kell a közöttük (az utolsó megrendelő és az értékesítő között) teljesített értékesítést megelőző értékesítéseket ahhoz, hogy az értékesítés ténylegesen teljesített értékesítésnek legyen tekinthető, amennyiben a hatóság nem vitatja, hogy az érintettek (az utolsó értékesítők) későbbi megrendelők számára később azonos termékeket azonos mennyiségben értékesítettek?
5. A közös hozzáadottértékadó-rendszer és a 2006/112 irányelv 168. és 178. cikke szerinti rendelkezések körében a kereskedőnek a valamely meghatározott ügylet utáni HÉA-befizetések elismeréséhez való jogát
- a) kizárólag azon konkrét ügylet vonatkozásában kell-e értékelni, amelyben a kereskedő részt vesz, figyelembe véve a kereskedőnek az ügyletben való részvételre irányuló szándékát, és/vagy
- b) az ügyletek összességére figyelemmel kell-e értékelni, beleértve azokat a korábbi és későbbi ügyleteket is, amelyek a kérdéses ügyletet magában foglaló értékesítési láncot alkotják, figyelembe véve a lánc egyéb — a kereskedő által nem ismert és/vagy nem megismerhető — résztvevőinek szándékait, illetve a számlát kiállító személynek és a lánc egyéb résztvevőinek, mégpedig a számlát kiállító személy azon előszállítóinak cselekményeit és/vagy mulasztásait, akiket a megrendelő nem ellenőrizhet, és akiktől a megrendelő nem követelheti bizonyos magatartás tanúsítását, és/vagy
- c) a lánc azon más résztvevőinek csalárd cselekményeire és szándékaira figyelemmel kell-e értékelni, akiknek részvételéről a kereskedő nem tudott, és akiknek cselekményeit vagy szándékait illetően nem állapítható meg, hogy azokról a kereskedő tudomást szerezhetett-e, mégpedig attól függetlenül, hogy e cselekmények és szándékok valamely adott ügyletet megelőzték vagy követték-e?

6. Az ötödik kérdésre adandó választól függően: a 2006/112 irányelv 2. cikke értelmében vett ellenszolgáltatás fejében teljesített értékesítésnek, illetve az irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett adóalany által végzett gazdasági tevékenység részének kell-e tekinteni az alapeljárásban szóban forgókhoz hasonló ügyleteket?
7. Lehetőség van-e arra, hogy ne a 2006/112 irányelv 2. cikke értelmében vett ellenszolgáltatás fejében teljesített értékesítésnek tekintsek az alapeljárásban szóban forgókhoz hasonló, az értékesítő által a HÉA megállapítása céljából megfelelően dokumentált és bevallott azon ügyleteket, amelyek tekintetében a megrendelő ténylegesen megszerzte a kiszámlázott termék tulajdonjogát, és nem áll rendelkezésre arra vonatkozó adat, hogy a megrendelő a terméket valójában olyan személytől szerezte-e be, aki nem azonos a számlát kiállító személlyel, pusztán azért, mert az értékesítőt nem találták a megadott címen, és az értékesítő nem nyújtotta be az adóellenőrzés során kért dokumentumokat, vagy az adóhatóságok előtt nem igazolta az értékesítések teljesítésének minden körülményét, köztük az értékesített termék származását?
8. Az adóbeszedés biztosítását és az adócsalás megelőzését szolgáló megengedett intézkedésnek tekintendő-e az, hogy az adólevonási jogot az értékesítőnek és/vagy az értékesítő előszállítójának a magatartásától teszik függővé?
9. A második, harmadik és negyedik kérdésre adandó választól függően: ellentétesek-e az arányosság, az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság közösségi jogi elvével az adóhatóságoknak az alapeljárásban szóban forgókhoz hasonló olyan intézkedései, amelyek a jóhiszemű kereskedő által kötött ügyletek vonatkozásában a HÉA-szabályozás alkalmazásának kizárását eredményezik?
10. Az előző kérdésekre adandó választól függően: az alapügy tárgyát képező körülményekhez hasonló körülmények között megilleti-e a megrendelőt a vele szemben az értékesítő által felszámított adó levonásához való jog?

(<sup>1</sup>) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.)

**A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-382/06. sz., Tomkins plc kontra Európai Bizottság ügyben 2011. március 24-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2011. június 7-én benyújtott fellebbezés**

**(C-286/11. P. sz. ügy)**

(2011/C 238/14)

*Az eljárás nyelve: angol*

## Felek

**Fellebbező:** Európai Bizottság (képviselők: F. Castillo de la Torre, Bottka V., R. Sauer meghatalmazottak)

*A másik fél az eljárásban:* Tomkins plc

## A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezés tárgyát képező ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Törvényszékhez benyújtott keresetet teljes egészében utasítsa el;
- a felperest kötelezze az ezen eljárással és az elsőfokú eljárással kapcsolatban felmerült összes költség viselésére.

## Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a Bizottság a következő öt jogalapra hivatkozik.

Az első fellebbezési jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék azzal, hogy a Tomkins által egyáltalán nem hivatkozott elemek alapján a határozatban megállapított időtartam egy részét megsemmisítette, a kereseten túlterjeszkedve hozott határozatot. Az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata nem ismer kivételt a C-310/97. P. sz. AssiDomän-ügyben megállapított szabály alól az alapján, hogy két felperes ugyanazon vállalkozáshoz tartozott. A Bíróság nemrégiben a C-201/09. P. és C-216/09. P. sz. ArcelorMittal Luxembourg egyesített ügyekben hozott ítéletében kifejtette, hogy a valamely csoporthoz tartozó egyik vállalkozás által benyújtott kereset nem érinti az ugyanazon csoporthoz tartozó más vállalkozások jogi helyzetét.

Második fellebbezési jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék továbbá tévesen alkalmazta a jogot akkor is, amikor megállapította, hogy a Pegler (a leányvállalat, a T-386/06. sz. ügyben) és a Tomkins (az anyavállalat, a T-382/06. sz. ügyben) kérelmei „ugyanarra irányulnak”. Noha a Tomkins által vitatott időszak sokkal rövidebb volt, mint a Pegler által a másik ügyben vitatott időszak, az időszakot mindkét vállalkozás esetében ugyanolyan mértékben csökkentették. Jóllehet a Pegler nem csak sokkal hosszabb időszakot kérdőjelezett meg, hanem keresetét a Tomkinsétól eltérő, sőt annak ellentmondó jogalapokra alapította. A jogsértés időtartama eredeti időszakának vitatásával a Pegler célja az volt, hogy felmentse magát a felelősség alól, és a Tomkinsra hárítsa a felelősséget, miközben a Tomkins célja meglehetősen korlátozott volt, azaz hogy vitassa az első 38 napra vonatkozó bizonyítékot (ami még csak nem is nem érintette volna a bírság kiszámításakor figyelembe vett időtartamot).

Továbbá a Törvényszék értékelése azon a ténybelileg téves feltevésen alapul, hogy a Tomkins azt állította, hogy „amennyiben a megtámadott határozatot a Peglert illetően meg kellene semmisíteni, az említett határozatot az őt érintő részében is meg kellene semmisíteni” (a fellebbezés tárgyát képező ítélet 42. pontja). A Tomkins ilyen jogalapra sem a keresetben, sem pedig a válaszában nem hivatkozott (ami mindenképpen megkésett lett volna). Ez a felperes jogalapja elferdítésének minősül, ami önmagában elegendő a fellebbezés tárgyát képező ítélet hatályon kívül helyezéséhez.

A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a Tomkins a jogsértést állítólag elkövető vállalkozás részét képezte. A Törvényszék tévesen alkalmazta